

XIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Fastsettelse af visse Kjøbstæder som Garnisonssteder.

(Afgivet af Landstingets Udvalg den 14de Marts 1882).

Naar Loven af 6te Juli 1867, § 6, bestemmer: „Afdelingernes Garnisonssteder fastsættes nærmere ved Lov“, og Loven af 25de Juli 1880 § 8: „Sjælland og paa Fyn garnisonere 3 Brigader af Fodfolket, 3 Rytterregimenter og 1 Feltartilleri-Afdeling paa 3 Liniebatterier og 1 Forstærkningsbatteri, samt 1 Detachement af Trainafdelingen“, saa ere disse Bestemmelser endnu ikke fæste Fyldest.

Vel blev der i Samlingen 1869—70 forelagt Rigsdagen et Forslag til Fyldestgjørelse af den første Bestemmelse, men dette Forslag, som gik ud paa, at Garnisonsstederne kunne fastsættes ved kongelig Anordning, blev ikke vedtaget af Folkethinget.

S det nu forelagte Udlaft er Krigsministeren gaaet et Skridt videre og har foreslaaet, at de 3 Kjøbstæder Aarhus, Randers og Odense skulle fastsættes som Garnisonssteder. — Udvalget har imidlertid ikke kunnet erkjende det for rigtigst kun delvis at opfylde de ovennævnte Bestemmelser i de bestaaende Forlove, men har forment, at det vilde være rigtigst paa een Gang at fastsætte samtlige Garnisonssteder, idetmindste for de Afdelinger, som hidtil ere garnisonerede udenfor Kjøbenhavn. Udvalget har derfor ladet sig det være magtpaaliggende at tilbeibringe en Ordning, sigtenoe til dette Maal, og i den Anledning forhandlet med Ministeren. Medens Ministeriet fra Begyndelsen havde Betænknelighed ved allerede nu at fastslaa Fredericia og Aalborg som Garnisonssteder (vide Ministeriets Skrivelse af 13de Januar 1882, Bilag 1), har det senere opgivet disse Betænkneligheder og som Udvalget forment, at der ikke af strategiske Hensyn var Noget til Hindrer for ogsaa at optage Fredericia og Aalborg som Garnisonssteder og derved fuldt ud opfylde Bestemmelsen i Loven af 25de Juli 1880 § 8.

Ved Ordningen af de herhenhørende Forhold har Udvalget anset det for ønskeligt, om der kunde træffes hensigtsmæssige Bestemmelser om Forholdet mellem Staten og de paagældende Kommuner.

Den almindelige Børnepligt i Forbindelse med den gjældende Hærlow stiller langt større Fordringer ikke alene til selve Kvartiererne for Mandstabet, men ogsaa til alle øvrige Lokalteter, saavel til Uddannelsen som til Depototaler, end man tidligere ansaa fornødent. Disse Forhold i Forening med den korte Tjenestetid medføre Ønskeligheden af at kunne samle Mandstabet i Kaserer uledetfor som hidtil at have det spredt over hele Byen.

Krigsbestyrelsen har derfor i en længere Mærtsøgt søgt at faae Garnisonsbyerne til at indgaa Overenskomster om at opfylde de Krav, der attraaedes, og de fleste Byer ere gaaede ind derpaa, skjønt Udgifterne, de derved paadrog sig, vare meget betydelige, og der ikke gaves Kommunerne nogen Garant for at beholde Garnisonerne eller for Erstatning ved at miste dem.

For at komme til Kundskab om, hvor store disse Udgifter ere, har Udvalget under 6te December anmodet Ministeriet om de i saa Henseende fornødne Oplysninger, og vil det af de medfølgende Bilag i I. og II. ses, at der til allerede suløste Arbejder i forskellige Garnisonsbyer er indgivet 1,861,800 Kr., men at Opjølrelsen af samtlige Kaserer og øvrige Etablissementer endnu vil fordre ca. 4,600,000 Kr., samt at Indvarteringen etc. for Mandstabet udenfor Kjøbenhavn ialt har kostet ca. 365,000 Kr. aarlig, hvoraf Garnisonsbyerne have udredet ca. 25 pCt.

Den væsentligste Fordel, Kommunerne hidtil have haft af Indvarteringen, var den, at Smaa-